

عنوان مقاله:

بررسی اثر سازند ها بر گسترش مخروط افکنه ها (مطالعه موردی مخروط افکنه های گزل دره و کرفس در استان های همدان و مرکزی)

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عقیل مددی - استادیار رشته ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی

ابوالفضل فرجی منفرد - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

سازند های حوضه در حاشیه دو زون سندانج-سیرجان و منطقه آتشفشانی ایران مرکزی، که در حاشیه هم گسترش دارند، در واقع شکل گیری مخروط افکنه نتیجه تجزیه و تخریب سنگ مادری در اقلیم های مختلف است، بنابراین خواص فیزیکی و شیمیایی خاک تحت تأثیر خواص فیزیکی و شیمیایی سنگ مادر است. بررسی حساسیت واحد های سنگی به فرسایش در این حوضه بر مبنای ویژه گی های ذاتی سنگ بکر انجام گرفته است. برای این منظور بررسی زمین شناسی، چینه شناسی و ویژه گی های مقاومتی واحد های سنگی در حوضه کرفس و گزل دره، برای استعداد فرسایش پذیری حوضه ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. کل سازند ها در پنج رده مقاومتی طبقه بندی شد. نتایج بدست آمده از منطقه به این صورت است که سازندهای سستی مثل OMim، که متعلق به سازند قم می باشد، در تشکیل مخروط افکنه ها نقش مهم و مثبتی را ایفا می کنند، اما سازندهای مقاومی مثل KI2 و omir-an و OMig و Enl و OMi در تشکیل و گسترش مخروط افکنه ها نقش کمی دارند. با امتیاز دهی به سازند ها مشخص شد که حوضه گزل دره 62 % رسوبات وارد شده به دشت (مربوط به دو حوضه) را تولید می کند که نشان از نوع سازند های تشکیل دهنده حوضه می باشد در آن طرف حوضه کرفس 37 % از رسوبات را وارد دشت می کند که دلایل این یکی وسعت کم حوضه کرفس نسبت به گزل دره و عامل دیگر گسترش سازند های مقاوم در حوضه کرفس می باشد.

کلمات کلیدی:

مخروط افکنه، زمین شناسی، گزل دره، کرفس، سندانج-سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181185>

